

INGEKOMEN 05 SEP 2018

de Rechtspraak

Rechtbank Noord-Holland

☒ AANTEKENEN [] PER POST [] PER FAX 020-3446201

Prakken D'Oliveira
tav mevrouw mr. A.M. van Eik
Linnaeusstraat 2 A
1092 CK Amsterdam

Bestuursrecht Algemeen
en Belasting

bezoekadres
Simon de Vrieshof 1
2019 HA Haarlem

correspondentieadres
Postbus 1621
2003 BR Haarlem

t (088) 361 11 75 Zittingen
t (088) 361 11 76 Beroepszaken
t (088) 361 11 77 Voorzieningen
t (088) 361 11 78 Belastingzaken
f (088) 361 01 32 (Bestuursrecht)
f (088) 361 01 28 (Belasting)
www.rechtspraak.nl

datum 4 september 2018
onderdeel Zittingsfase bestuur Haarlem
contactpersoon mevr S. Janszen
doorkiesnummer (088) 361 11 97
ons kenmerk zaaknummer HAA 17 / 2940 WET RAM1
uw kenmerk 20170668.ME/SD
bijlage(n)
faxnummer afdeling (088) 361 01 32/34
onderwerp het beroep van Stichting Samenwerkende Vogelwerkgroepen
Noord-Holland te Castricum

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer HAA 17 / 2940 WET RAM1 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

f:RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Zittingsplaats Haarlem

Bestuursrecht

zaaknummer: HAA 17/2940

uitspraak van de meervoudige kamer van 16 augustus 2018 in de zaak tussen

Stichting Samenwerkende Vogelwerkgroepen Noord-Holland, te Zaanstad, eiseres
(gemachtigde: mr. A.M. van Eik, advocaat),

en

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland, verweerder
(gemachtigden: M. van Leeuwen-Schouten, mr. H.A. Schoordijk en S. van der Zon).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: **Stichting Faunabeheereenheid Noord-Holland**, te Haarlem

Procesverloop

Bij besluit van 30 november 2015 (het primaire besluit) heeft verweerder op grond van de Flora- en faunawet (Ffw) ontheffing verleend om smienten te doden in tweeëntwintig in het besluit genoemde wildbeheereenheden (WBE's).

Bij besluit van 10 juni 2016 (beslissing op bezwaar) heeft verweerder het primaire besluit ingetrokken voor zover daarbij ontheffing is verleend van het verbod om het geweer te gebruiken voor zonsopgang en na zonsondergang. Het primaire besluit is voor het overige in stand gelaten.

Bij uitspraak van 23 december 2016 heeft deze rechtbank het besluit van 10 juni 2016 vernietigd en verweerder opgedragen opnieuw op het bezwaar te beslissen. Tevens is het primaire besluit geschorst tot de datum waarop opnieuw op het bezwaar is beslist.

Bij besluit van 17 mei 2017 (het bestreden besluit) heeft verweerder het primaire besluit in stand gelaten, onder aanvulling van de motivering daarvan.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Hangende beroep heeft de voorzieningenrechter, daartoe door eiseres verzocht, bij uitspraak van 30 november 2017 een voorziening getroffen, waarbij het primaire besluit en het bestreden besluit zijn geschorst tot zes weken na verzending van de uitspraak op het beroep.

Het onderzoek t r zitting heeft plaatsgevonden op 28 juni 2018. Namens eiseres is

J. Stapersma verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is verschenen, vertegenwoordigd door zijn gemachtigden. Derde-partij is niet verschenen.

Overwegingen

1.1 Op 15 april 2014 heeft verweerder het Faunabeheerplan Algemene Soorten 2014-2019 (het Faunabeheerplan) goedgekeurd. Het uitgangspunt van het daarin omschreven beheer voor smienten is dat in het kader van bestrijding van schade aan gewassen in de beheerperiode, schade voorkomende en -beperkende handelingen worden verricht.

1.2 Om gevolg te kunnen geven aan het Faunabeheerplan heeft derde-partij onderhavige ontheffing aangevraagd. De ontheffing, zoals in stand gelaten bij het bestreden besluit, biedt derde-partij de mogelijkheid om binnen het tijdvlak van een uur voor tot een uur na zonsondergang en van een uur voor tot een uur na zonsopgang smienten te doden ter voorkoming en bestrijding van schade aan in het besluit genoemde gewassen in tweeëntwintig in het besluit genoemde WBE's. Daarbij mag gebruik worden gemaakt van de middelen geweer en hond. De ontheffing is geldig tot 15 april 2019 en kan jaarlijks worden gebruikt in de periode vanaf 1 oktober tot 1 april.

2.1 Eiseres betoogt dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd en dat een zorgvuldige voorbereiding ontbreekt. De argumenten die eiseres in dit verband aanvoert hebben betrekking op een aantal aspecten in de besluitvorming, te weten:

- de staat van instandhouding van de smient;
- de gestelde schade en noodzaak om die te voorkomen;
- de reikwijdte van de ontheffing, en
- alternatieve mogelijkheden.

2.2 Verweerder heeft op zitting toegelicht dat hij geen aanleiding heeft gezien om de door de voorzieningenrechter in zijn uitspraak van 30 november 2017 geconstateerde gebreken te herstellen, omdat het bestreden besluit wat verweerder betreft voldoende is gemotiveerd. Ten aanzien van de staat van instandhouding heeft verweerder nog nader toegelicht dat een standenpopulatie een andere benadering vergt dan een zogenoemde 'fly-over-populatie', waar ook de smient onder valt. Omdat de smient zich constant verplaatst moet de staat van instandhouding niet op Nederlandse, maar op Europese schaal worden gezien.

2.3 Met de voorzieningenrechter is de rechtbank van oordeel dat het bestreden besluit op meerdere onderdelen onvoldoende is gemotiveerd. De rechtbank ziet in hetgeen verweerder op zitting naar voren heeft gebracht geen aanleiding om anders te oordelen dan de voorzieningenrechter heeft gedaan. Verweerder heeft uitsluitend ten aanzien van de staat van instandhouding zijn standpunt – op zitting – nader toegelicht. Het standpunt van verweerder dat de staat van instandhouding van de smient op Europese schaal moet worden gezien, wordt niet gesteund door (Europese) wet- en regelgeving, noch door de daarop gebaseerde jurisprudentie. Bovendien komt uit de zich in het dossier bevindende, zowel door verweerder als door eiseres overgelegde, artikelen en onderzoeken geen eenduidig beeld naar voren dat dit standpunt van verweerder ondersteund. Gelet daarop, en nu verweerder verder uitsluitend zijn standpunten heeft herhaald en niet nader heeft gemotiveerd waarom het door de voorzieningenrechter gegeven voorlopige oordeel niet juist is, is de rechtbank van oordeel

dat het bestreden besluit in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) op onderdelen onvoldoende is gemotiveerd.

Het betoog slaagt.

3. Het beroep is gegrond. De rechtbank vernietigt het bestreden besluit wegens strijd met artikel 7:12 van de Awb. Nu verweerder nadrukkelijk te kennen heeft gegeven het bestreden besluit niet anders te zullen motiveren dan hij heeft gedaan terwijl de rechtbank van oordeel is dat die motivering onvoldoende is, ziet de rechtbank met het oog op finale geschilbeslechting aanleiding om, zelf in de zaak voorzien, het bezwaar van eiseres gegrond verklaren, het primaire besluit te herroepen en de aanvraag van derde-partij alsnog af te wijzen. De rechtbank bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het te vernietigen besluit.

4. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaart, bepaalt de rechtbank dat verweerder aan eiseres het door haar betaalde griffierecht vergoedt.

5. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 2.004,00 (1 punt voor het indienen van het bezwaarschrift, 1 punt voor het verschijnen ter hoorzitting, 1 punt voor het indienen van het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 501,00 en een wegingsfactor 1).

Beslissing

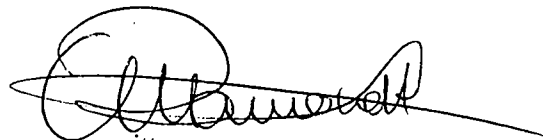
De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- verklaart het bezwaar van eiseres gegrond en herroept het primaire besluit;
- wijst de aanvraag van derde-partij om een ontheffing om smienten te doden in tweeëntwintig WBE's af;
- bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- draagt verweerder op het door eiseres betaalde griffierecht van € 333,00 te vergoeden;
- veroordeelt verweerder in de door eisers gemaakte proceskosten tot een bedrag van € 2.004,00.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M. Ramondt, voorzitter, en mr. drs. J.H.A.C. Everaerts en mr. D.M. de Feijter, leden, in aanwezigheid van mr. Y.R. Boonstra-van Herwijnen, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 16 augustus 2018.

De griffier is verhinderd te tekenen.

De griffier is verhinderd
de uitspraak te ondertekenen.

voorzitter

Afschrift verzonden aan partijen op:

04 -09- 2018

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de Rechtbank
Noord-Holland